

УДК 340.1

Дмитро Забзалюк
Львівський державний університет
внутрішніх справ,
кандидат історичних наук, доцент,
завідувач кафедри теорії та історії держави і права,
конституційного та міжнародного права

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ФОРМ АДВОКАТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ

<http://doi.org/10.23939/law2020.25.030>

© Забзалюк Д., 2020

Здійснено теоретичний аналіз шляхів удосконалення організаційних форм адвокатського самоврядування в Україні. Досліджено, що адвокатське самоврядування є чітким показником розвитку інституту адвокатури, міцної й незалежної адвокатської корпорації. Доведено, що на сучасному етапі судово-правової реформи, коли відбулося ставлення адвокатури як самоврядного інституту правової системи, завданням адвокатської спільноти є вдосконалення системи органів адвокатського самоврядування, виважений розподіл повноважень між органами адвокатського самоврядування та їх здійснення ефективно й відповідно до законодавства.

Ключові слова: адвокат, адвокатура, адвокатське самоврядування, адвокатська діяльність, збори адвокатів, об'єднання адвокатів, адвокатська профспілка, адвокатський корпус.

Постановка проблеми. Актуальність обраної тематики обґрунтовується тим, що сьогодні відсутні ґрунтовні наукові розвідки з проблематики реформування та функціонування адвокатського самоврядування в Україні, передусім після набуття чинності Закону України “Про адвокатуру та адвокатську діяльність”. Окрім того, вивчення засад, на основі яких у нашій державі залучаються представники адвокатури як фахова спільнота до реалізації делегованих державою на законодавчому рівні управлінських функцій контролю та регулювання у власному професійному середовищі, вимагає новітнього наукового підходу та становить значний суспільний запит.

Аналіз дослідження проблеми. Теоретичну та методологічну основу дослідження інституту адвокатського самоврядування становлять праці відомих вітчизняних та зарубіжних науковців, а саме: А. Андрощука, М. Аракеяна, Б. Баженова, Н. Бакаєвої, Т. Вільчика, І. Гловацького, І. Голованя, С. Гончаренка, А. Іванцової, І. Марочкіна, М. Погорецького, І. Семенюка, О. Синього, Д. Фіолєвського, О. Яновської та ін.

Метою статті є здійснити ґрунтовний аналіз шляхів удосконалення організаційних форм адвокатського самоврядування в Україні. Ця мета дає підстави виокремити ряд завдань, зокрема: визначити проблемні аспекти розвитку адвокатського самоврядування в Україні; запропонувати концепцію вдосконалення організаційних форм адвокатського самоврядування в Україні.

Виклад основного матеріалу. Реформування законодавства про адвокатуру та адвокатську діяльність призвело до необхідності розробки нормативного забезпечення організації та діяльності органів адвокатського самоврядування. У зв'язку із впровадженням цілого ряду новачій виникає чимало запитань щодо організації адвокатського самоврядування. Деякі з цих питань вже були предметом дослідження вітчизняних вчених; проте, окремі питання ще не оговорювалися, тоді як потребують на увагу.

Відповідно до ст. 46 Закону “Про адвокатуру та адвокатську діяльність” організаційними формами адвокатського самоврядування є конференція адвокатів регіону (Автономної Республіки Крим, області, міста Києва, міста Севастополя), рада адвокатів регіону (Автономної Республіки Крим, області, міста Києва, міста Севастополя), Рада адвокатів України, з'їзд адвокатів України. Адвокатське самоврядування здійснюється через діяльність конференцій адвокатів регіону, рад адвокатів регіону, кваліфікаційно-дисциплінарних комісій адвокатури, Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури, ревізійних комісій адвокатів регіонів, Вищої ревізійної комісії адвокатури, Ради адвокатів України, з'їзду адвокатів України. Отже, законодавство чітко встановило, які саме органи є органами адвокатського самоврядування.

Система органів адвокатського самоврядування є досить розвинутою та дозволяє виконати завдання цих органів відповідно до законодавства. Повноваження органів адвокатського самоврядування визначені як безпосередньо у Законі “Про адвокатуру та адвокатську діяльність”, так і в Правилах адвокатської етики та інших нормативних документах. Зміст та порядок реалізації цих повноважень при глибокому аналізі виглядає дещо спірним.

Ч. 4 ст. 48 Закону “Про адвокатуру та адвокатську діяльність” встановлює повноваження ради адвокатів регіону, серед яких передбачено й утворення комісії з оцінювання якості, повноти та своєчасності надання адвокатами безоплатної правової допомоги (п. 10 ч. 4 ст. 46 Закону). Зазначене повноваження органу адвокатського самоврядування пов'язано із реалізацією адвокатурою ст. 59 Конституції України, ст. 25 Закону “Про адвокатуру та адвокатську діяльність”, а також Закону “Про безоплатну правову допомогу” щодо надання адвокатами безоплатної вторинної правової допомоги.

Голова, заступник голови, секретар, інші члени Комісії не можуть одночасно входити до складу кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури, ревізійної комісії адвокатів регіону, ради адвокатів регіону, Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури, Вищої ревізійної комісії адвокатури, Ради адвокатів України.

Отже, рада адвокатів регіону замість здійснення повноваження, визначеного у п. 10 ч. 4 ст. 46 Закону, самостійно, тобто шляхом утворення комісії з числа членів ради, фактично, утворює новий орган з числа адвокатів, що не обиралися до складу органів адвокатського самоврядування.

Очевидно, що така ситуація суперечить принципам адвокатського самоврядування та його організаційним формам, що встановлені Законом “Про адвокатуру та адвокатську діяльність”. Законом не передбачено, що функції адвокатського самоврядування можуть здійснюватися будь-якими іншими органами або особами, навіть адвокатами, окрім тих, що визначені в законі. Більш того, склад та правовий статус органів адвокатського самоврядування дозволяють виконувати покладені на них завдання належним чином.

Аналіз законодавства та нормативних документів про адвокатуру дають змогу зробити висновок, що комісія з оцінювання якості, повноти та своєчасності надання адвокатами безоплатної правової допомоги має формуватися з адвокатів, які обрані до складу ради адвокатів регіону.

До дискусійних питань визначення повноважень органів адвокатського самоврядування слід віднести й таке. Згідно із ч. 1 ст. 66 Правил адвокатської етики від 17.11.2012 р. у випадках, коли в конкретній ситуації адвокату важко визначити варіант поведінки, який у певних обставинах відповідав би нормам цих Правил, він може звернутися за роз'ясненням до Ради адвокатів України чи з'їзду адвокатів України.

Варто звернути увагу, що роз'яснення варіанта поведінки адвоката ближче до повноважень кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури, ніж до повноважень ради адвокатів регіону.

Саме дисциплінарна палата кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури приймає рішення щодо притягнення адвоката до дисциплінарної відповідальності у разі невідповідності його дій законодавству про адвокатуру та адвокатську діяльність,

Присязі адвоката та Правилам адвокатської етики (ст. 33 Закону “Про адвокатуру та адвокатську діяльність”, ст. 63 Правил). Звернення адвоката до регіональних органів адвокатського самоврядування в цих випадках є логічним, зручним та таким, що відповідає можливостям цих органів. Офіційне ж тлумачення Правил адвокатської етики, безперечно, має здійснюватися Радою адвокатів України та з’їздом адвокатів України – органами адвокатського самоврядування національного рівня.

Зазначені пропозиції мають розглядатися на підставі реальних потреб адвокатського самоврядування в Україні, принципів організації й діяльності адвокатури та з огляду на міжнародний досвід функціонування адвокатської корпорації.

Слід визнати таким, що відповідає принципам організації й діяльності адвокатури, встановлення плати за складення кваліфікаційного іспиту та направлення цих коштів на фінансування адвокатури. При цьому адвокатська спільнота реалізує право на самостійне визначення шляхів вирішення потреб адвокатури, не порушуючи права й свободи інших осіб, зокрема тих, хто виявив намір вступити в адвокатську корпорацію.

Отже, сьогодні на українському законодавчому рівні нині передбачено організацію системи (органів) адвокатського самоврядування, а зокрема: виразно окреслено перелік органів, порядок їх формування, завдання та принципи діяльності, поділ компетенцій. Безсумнівно, погоджуємося з думкою сучасної дослідниці Бакаєвої Н. стосовно того, що система органів адвокатського самоврядування нині є розвинутою та зволяє ефективно виконанні пріоритетних завдань цих органів відповідно до чинного українського законодавства [1, с. 5–6].

Адвокатська діяльність за своєю правовою (юридичною) природою вміщає у собі всі різновиди представництва, захисту й надання компетентної правової допомоги, що визначаються українським законодавством про адвокатську діяльність та адвокатуру.

Пропорційність окреслених дефініцій проходить так: адвокатура як один із засадничих інститутів громадянського суспільства в різних періодах розвитку соціуму, набирає певної подоби, чітко окреслює організаційну форму (адвокатські утворення, самоврядна корпорація, одноосібні адвокати) та виконує визначені правові функції, себто здійснює правозахисну діяльність.

Пріоритетні завдання адвокатської інституції, асоціації адвокатів та самих адвокатів стосовно адвокатської діяльності окреслюються положеннями українського законодавства.

Відповідно до свого природного (правового) інституційного статусу адвокатура зобов’язана максимально забезпечувати гарантовані свободи та права індивідів.

Натомість завданнями асоціації адвокатів виступає забезпечення захисту, представництва та ефективної правової допомоги самими адвокатами, а зокрема захист соціальних та професійних прав кожного члена асоціації – адвоката.

Природним завданням самого адвоката під час здійснювання ним адвокатської діяльності є захист прав та законних інтересів уже самих клієнтів.

Зважаючи на завдання адвокатури, зміст та значимість адвокатської діяльності організація адвокатури повинна реалізовувати у такий спосіб, який зуміє передусім забезпечити якісний контроль за адвокатською діяльністю без ексцесу принципу незалежності адвокатури загалом й адвокатів зокрема.

Рада адвокатських асоціацій та правничих товариств Європи у листі від 10 червня 2005 р. до Голови Верховної Ради України зауважує: “Самоврядування концептуально є невіддільним від фундаментальної засади – незалежності, воно ж забезпечує колегіальну незалежність усіх членів адвокатської спеціальності” [2, с. 46].

Професійні адвокатські об’єднання та адвокатські колегії покликані бути органами, які побудовані на принципах самоврядування, незалежності як від влади, так і від широкого загалу [3,

с. 67]. Хартія фундаментальних принципів діяльності європейських адвокатів (2006 р.) засвідчує, що законодавці, суди, асоціації адвокатів, політичні уряди та міжнародні організації обов'язані захищати та підтримувати конститутивні принципи насамперед в інтересах соціуму.

Пункт 3 ч. 1 ст. 1 Закону характеризує адвокатське самоврядування як право адвокатів, яке охороняється самою державою, розв'язувати різні питання стосовно адвокатської організації та діяльності у порядку, передбаченому українським законодавством. Відповідно до ст. 44 Закону завданнями адвокатського самоврядування є такі різновиди професійної діяльності: а) максимальне сприяння високому професійно-кваліфікаційному рівню адвокатів; б) захист від будь-якого втручання щодо процесу адвокатської діяльності, гарантування незалежності адвокатів; в) створення адвокатських кваліфікаційно-дисциплінарних комісій та забезпечення їх продуктивної діяльності; г) організація сприятливих умов для якісної реалізації адвокатської діяльності; ґ) гарантування відкритості та доступності до історіографічних джерел про адвокатуру, інформації про адвокатську діяльність; д) систематичне ведення Єдиного реєстру українських адвокатів; е) безпосередня участь у формуванні Вищої ради юстиції у порядку, передбаченому українським законодавством.

З огляду на п. п. 4, 5 Принципу V Рекомендації № REC (2000) державам про свободу адвокатської професійної діяльності, прийнятої 25 жовтня 2000 р. Комітетом Міністрів Ради Європи 25 жовтня 2000 р., означений перелік завдань може доповнюватися.

Передусім, у цьому нормативно-правовому документі звернено увагу на те, що: “адвокатські професійні об'єднання та адвокатські колегії необхідно підохочувати щодо забезпечення адвокатської незалежності і, окрім того, до: постійної принципіальної підтримки правосуддя та відважного її відстоювання; захисту адвокатської ролі у соціумі та, передусім, відстоювання їх гідності, честі та добросовісності; допомога в організації адвокатської участі адвокатів у програмах щодо забезпечення відкритого доступу до правосуддя індивідам економічно-низького стану, передусім, надання адвокатами безоплатної юридичних консультацій та правової допомоги; підтримка законодавчих реформ, сприяння таким реформам, участь в жвавому обговоренні чинного законодавства та запропонованих положеннях (пропозиціях щодо його удосконалення); створення сприятливих умов для розвитку добробуту виразників юридичних професій та мобільна допомога їм, членам їх сімей у разі нагальної необхідності; налагодження співпраці з іноземними адвокатами, передусім, практикувати в особистій діяльності досвід міжнародних адвокатських організацій, роботу міжнародних недержавних та міжурядових інституцій; пропагування максимально високих фахових стандартів адвокатської компетентності та забезпечення дотримання адвокатами стандартів поведінки та дисциплінарних норм.

Адвокатським професійним об'єднанням та адвокатським колегіям необхідно вдаватись до усіх доконечних дій, у тому числі захисту адвокатських інтересів у належному органі, в інцидентах: затримання чи арешту адвоката; будь-якої постанови щодо початку провадження, яке підриває адвокатську добросовісність; всякого адвокатського розшуку та їх майна; жодного вилучення матеріалів чи документів, які знаходилися в розпорядженні адвоката; публікацій у ЗМІ, які потребують конкретних дій від імені адвокатів” [4, с. 76].

У Висновку № 190 ПАРЄ п. 11 стосовно вступу до Ради Європи України від 26 вересня 1995 р. декларується, що організація єдиної професійної спілки сприятиме забезпеченню гарантії незалежної діяльності української адвокатури [5, с. 143].

Статутні положення Національної асоціації адвокатів України – єдиної української адвокатської професійної організації, яка створилася на Установчому з'їзді українських адвокатів України 17 листопада 2012 р., постановляють, що Національна асоціація адвокатів України виступає некомерційною недержавною неприбутковою професійною організацією, яка покликана об'єднати всіх українських адвокатів [6, с. 192].

Національна асоціація адвокатів України визначає досить широкий діапазон завдань, які зобов'язується вирішити у процесі своєї діяльності, а саме: 1) активізувати процес формування та розвитку української правової держави; 2) докладати максимум зусиль щодо гармонізації україн-

ського законодавства у відповідності до законодавчих стандартів Європейського Союзу, сприяти мобільному реформуванню української правової системи за взірцем цивілізованих демократичних країн; 3) гарантування захисту прав та законних інтересів адвокатів, а також формування реальних заходів щодо зміцнення чинних правових норм; 4) активно розвивати правові форми самоорганізації української адвокатської спільноти; 5) розширення організованої мережі щодо надання правової допомоги в українському соціумі; 6) активізація професійного розвитку адвокатської спільноти та пропагування етичних стандартів цього фаху; 7) ініціювання удосконалення системи підвищення кваліфікації та первинної фахової підготовки адвокатів; 8) захист від зовнішнього втручання щодо реалізації адвокатської діяльності, гарантування незалежності адвокатів; 9) актуальні завдання, які виходять з контексту чинного українського законодавства, Статуту Національної Академії Адвокатів України, а також рішень адвокатських з'їздів України, Ради адвокатів України (ст. 2 Статуту Національної Академії Адвокатів України).

Розгляд статутних положень Національної Академії Адвокатів України дозволив нам виокремити пріоритетні функції єдиної адвокатської професійної організації, а зокрема: 1) представницька; 2) захисна; 3) інформаційна; 4) пропагандистська; 5) функція контролю; 6) превентивна; 7) законотворча; 8) виховна; 9) освітянська; 10) дослідницька; 11) видавнича; 12) функція міжнародного співробітництва; 13) організаційна.

Зазначені функції є тісно пов'язаними, адже мають спільну мету. Метою об'єднання адвокатів є сприяння розвитку та зміцненню інституту адвокатури в Україні, підвищення рівня правової допомоги, що надається адвокатами, підвищення ролі й авторитету адвокатури в суспільстві, захист прав і законних інтересів адвокатів.

Адвокатське самоврядування є чітким показником розвитку інституту адвокатури, міцної й незалежної адвокатської корпорації. На сучасному етапі судово-правової реформи, коли відбулося ставлення адвокатури як самоврядного інституту правової системи, завданням адвокатської спільноти є вдосконалення системи органів адвокатського самоврядування, виражений розподіл повноважень між органами адвокатського самоврядування та їх здійснення ефективно й відповідно до законодавства.

Розвиток функціональних основ адвокатського самоврядування має здійснюватися шляхом розширення повноважень регіональних органів місцевого самоврядування, відходу від концентрації правових можливостей, які могли б ефективніше вирішуватись на місцевому рівні, у національних органах адвокатського самоврядування [7, с. 89].

Об'єднання всіх адвокатів України на базисах професійної приналежності ставило за мету зміцнення та перспективний продуктивний розвиток інституту української адвокатури, підняття ступеня правової допомоги, що здійснюється адвокатами. Функціональні засади об'єднання адвокатів зобов'язані ґрунтуватись передусім на міжнародних стандартах, а відтак розвиватися стратегією виразистого окреслення функцій органів адвокатського самоврядування. Ефективна реалізація завдань визначених інститутом адвокатури є евентуальною лише за умови адвокатських зусиль стосовно додержання визначених законодавством дезидератів організації адвокатури [8, с. 89].

Наступний розвиток наукових розвідок стосовно базисів українського адвокатського об'єднання передбачає виокремлення закономірностей та особливостей системи (органів) адвокатського самоврядування, ґрунтовний аналіз теоретично-методологічних основ функцій спільноти адвокатів та ознак взаємодіяння між суб'єктами єдиної професійної організації, усвідомлення майбутнього адвокатури та накреслення певних перспектив адвокатської професії.

Висновки. За результатами проведеного нами дослідження, вважаємо за доцільне вдосконалити законодавче положення про адвокатське самоврядування такими пропозиціями: 1) гарантування незалежності адвокатів, забезпечення захисту від втручання у виконання адвокатської діяльності; 2) організація професіонального адвокатського корпусу; 3) системна підтримка якісного професійного рівня адвокатів; 4) створення та забезпечення ефективної діяльності органів адво-

катського самоврядування; 5) організація сприятливих умов для реалізації адвокатської діяльності; 6) розв'язання проблем щодо притягнення суб'єктів адвокатської діяльності до дисциплінарної відповідальності; 7) забезпечення доступності та відкритості інформативної бази про адвокатуру та адвокатську діяльність; 8) систематичне ведення Єдиного реєстру адвокатів України; 9) безпосередня участь у формуванні Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Вищої ради правосуддя та Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів згідно з порядком, передбаченого законом”.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бакаянова Н. М. Адвокатура крізь призму судово-правової реформи. Адвокатура: минуле та сучасність : матеріали VI Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., 12 листопада 2016 р. Одеса : Фенікс, 2016. С. 5–6. 2. Аракелян М. Р. Інститута адвокатури в правозащитній системі України: теоретико-правовий аспект: монографія. О.: Фенікс, 2014. 280 с. 3. Організація роботи адвокатури в Україні: навч. посіб. Т. Б. Вільчик, О. М. Овчаренко, А. В. Іванцова та ін.; за ред. І. Є. Марочкина. Харків: Право, 2014. 392 с. 4. Аракелян М. Р. Сравнительная адвокатура : курс лекцій. О. : Юрид. л-ра, 2009. 240 с. 5. Баженова Б. Доступ до правосуддя у Великобританії. Право України. 2006. № 1. С. 142–145. 6. Погорецький М. А., Яновська О.Г. Адвокатура України : підручник. Київ: Юрінком Інтер, 2014. 368 с. 7. Синєокий О. В. Адвокатура як інститут правової допомоги і захисту: новий курс адвокатського права і адвокатської криміналістики : учеб. пособие. Изд. 2-е, испр. и доп. Харьков : Право, 2012. 520 с. 8. Семенюк І. Я. Моральні засади діяльності інституту адвокатури: теоретико-правовий аспект : дис. канд. юрид. наук: 12.00.01; Національний університет “Львівська політехніка”. Львів, 2016. 240 с.

REFERENCES

1. Bakaianova N. M. *Advokatura kriz pryizmu sudovo-pravovoi reformy* [Advocacy through the lens of judicial reform.]. Advokatura: mynule ta suchasnist : materialy VI Mizhnar. nauk.-prakt. internet-konf., 12 lystopada 2016 r. Odesa : Feniks, 2016. P. 5–6. 2. Arakelian M. R. *Ynstytut advokatury v pravozashchytnoi systeme Ukrainy: teoretyko-pravovoi aspekt: monohrafiya*. [Institute of Diculture in the Human Rights System of Ukraine: Theoretical and Legal Aspects: Monograph] O.: Fenyks, 2014. 280 p. 3. *Orhanizatsiia roboty advokatury v Ukraini* [Organization of the Bar in Ukraine]: navch. posib. T. B. Vilchyk, O. M. Ovcharenko, A. V. Ivantsova ta in.; za red. I. Ye. Marochkina. Kharkiv: Pravo, 2014. 392 p. 4. Arakelian M. R. *Sravnytelnaia advokatura : kurs lektsyi* [Comparative Advocacy: A Lecture Course]. O. : Yuryd. l-ra, 2009. 240 p. 5. Bazhenova B. *Dostup do pravosuddia u Velykobryanii. Pravo Ukrainy*[Access to justice in the UK. Law of Ukraine.]. 2006. No. 1. P. 142–145. 6. Pohoretskyi M. A., Yanovska O.H. *Advokatura Ukrainy* [The Bar of Ukraine] : pidruchnyk. Kyiv: Yurinkom Inter, 2014. 368 p. 7. Syneokyi O. V. *Advokatura kak ynstytut pravovoipomoshchy u zashchyty: novyi kurs advokatskoho prava y advokatskoikrymynalystyky* [Advocacy as an institute for legal aid and protection: a new course in law and criminal justice] : ucheb. Posobyе. Yzd. 2-e, yspr. y dop. Kharkov : Pravo, 2012. 520 p. 8. Semeniuk I. Ya. *Moralni zasady diialnosti instytutu advokatury: teoretyko-pravovyi pravovyi aspekt* [Moral principles of activity of the Institute of Advocacy] : dys. kand. yuryd. nauk: 12.00.01; Natsionalnyi universytet “Lvivska politekhnikha”. Lviv, 2016. 240 p.

Дата надходження: 15.01.2020 р.

Дмитрий Забзалюк

ПУТИ УСОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ ОРГАНИЗАЦИОННЫХ ФОРМ АДВОКАТСКОГО САМОУПРАВЛЕНИЯ В УКРАИНЕ

Осуществлен теоретический анализ путей усовершенствования организационных форм адвокатского самоуправления в Украине. Исследовано, что адвокатское самоуправление является четким показателем развития института адвокатуры, крепкой и независимой адвокатской корпорации. Доказано, что на современном этапе судебно-правовой реформы, когда состоялось отношение адвокатуры как самоуправного института правовой системы, заданием адвокатского сообщества является совершенствование системы органов адвокатского самоуп-

Д. Забзалиук

равления, взвешенное распределение полномочий между органами адвокатского самоуправления и их осуществления эффективно и в соответствии с законодательством.

Ключевые слова: адвокат, адвокатура, адвокатское самоуправление, адвокатская деятельность, собрания адвокатов, объединения адвокатов, адвокатский профсоюз, адвокатский корпус.

Dmytro Zabzaliuk

Head of the Department theory and history
of state and law, constitutional and international law
Lviv State University of Internal Affairs Candidate of Historical
Sciences, Associate Professor

WAYS OF IMPROVEMENT OF ORGANIZATIONAL FORMS OF ADVOCATE SELF-GOVERNMENT ARE IN UKRAINE

The theoretical analysis of ways of improvement of organizational forms of advocate self-government is carried out in Ukraine. Investigational, that advocate self-government is the clear index of development of institute of advocacy, strong and independent advocate corporation. It is well-proven that on the modern stage of judicial-law reform, when the relation of advocacy took place as a self-government institute of the legal system, the task of advocate association is perfection of the system of organs of advocate self-government, self-weighted distribution of plenary powers between the organs of advocate self-government and their realization effectively and in accordance with legislation.

Key words: an advocate, advocacy, advocate self-government, advocate activity, collections of advocates, association of advocates, advocate trade union, is an advocate.